

РЕШЕНИЕ

№ 3746

гр. София, 10.07.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, III КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 12.06.2020 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Десислава Корнезова

ЧЛЕНОВЕ: Боряна Петкова

Полина Величкова

при участието на секретаря Илияна Тодорова и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **1409** по описа за **2020** година докладвано от съдия Десислава Корнезова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208-228 от АПК във вр.чл.63 ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на [фирма], представлявано от С. П. Г. и Н. В. Н. срещу РЕШЕНИЕ от 19.12.2019г. на СРС, НО, 104-ти състав, постановено по нахд № 8581/2019г.

В касационната жалба са развити съображения за неправилност на първоинстанционния съдебен акт, като постановен в нарушение на материалния и процесуален закон. Касаторът излага доводи, че първоинстанционния съд не е обсъдил наведените от него възражения за допуснати нарушения по чл.44 ал.2, чл.52 ал.4 от ЗАНН. Твърди, че не е доказано от събраните в производството писмени доказателства извършването на вмененото административно нарушение по чл.126 ал.1 от ЗАДС. Процесните акцизни стоки не са се намирали в негово държание, а в държание на неговия съконтрагент [фирма], който е извършвал самостоятелна търговска дейност на територията на заведението „Х. Парк“ по силата на сключен договор за съвместна дейност от 05.06.2018г.

Касаторът моли да се постанови решение, с което да бъде отменено решението на СРС, НО, 104-ти състав по нахд № 8581/2019г. и спорът решен по същество, като се отмени изцяло НП № 467/2019 от 28.03.2019г.

Ответникът по касационната жалба- Началник отдел „Митническо разузнаване и

разследване Югозападна“ при Главна дирекция „Митническо разузнаване и разследване“ в Ц., Агенция „Митници“ в хода на висиящността на процеса се представлява от юрк. Н. В., който изразява становище за неоснователността ѝ.

Представителят на СОФИЙСКА ГРАДСКА ПРОКУРАТУРА счита жалбата за неоснователна и дава заключение, че решението на СРС следва да бъде потвърдено.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, след като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания прилагайки нормата на чл.218 АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е ОСНОВАТЕЛНА.

Със съдебно решение от 19.12.2019г., постановено по нахд № 8581/2019г. СРС, НО, 104-ти състав е потвърдил наказателно постановление /НП/ № 467/2019 от 28.03.2019г., издадено от Началник отдел „Митническо разузнаване и разследване Югозападна“ при Главна дирекция „Митническо разузнаване и разследване“ в Ц., Агенция „Митници“, с което на основание чл.126 ал.1 от ЗАДС на [фирма] е било наложено административно наказание –имуществена санкция в размер на 2 000.00 /две хиляди/ лева за нарушение по чл. 126 ал.1 т.2 от ЗАДС, както и са отнети в полза на държавата 3.0 кг. тютюн за наргиле, като предмет на нарушението и е лишено [фирма] от правото да упражнява търговска дейност в търговски обект- заведение за хранене „Х. Парк“, находящо се в [населено място], [улица] на основание чл.124а ал.1 от ЗАДС за срок от 1 /един/ месец.

За да постанови решението си, първоинстанционният съд е събрал като доказателства по делото показанията на актосъставителя К. Ф. Ф., свидетелите С. А. Г., Б. А. М. и писмените доказателства, представени с наказателното постановление, приобщени по реда на чл.283 НПК. Въз основа на тях е обосновал правен извод, че касаторът е осъществил състава на административното нарушение по чл.126 ал.1 от ЗАДС, което не представлява маловажен случай, а санкцията е наложена в минималния размер.

Пред настоящата инстанция не са ангажирани нови писмени доказателства по см. на чл.219 ал.1 АПК.

По смисъла на чл.220 АПК съществува забрана за фактически установявания в касационното производство, като правомощията на съда се изразяват само в преценката дали въззивният съд правилно е приложил относимите материално-правни норми.

На 02.11.2018г. е била извършена проверка в заведение за хранене „Х. Парк“, находящо се в [населено място], [улица], стопанисвано от [фирма]. При нея е било установено, че дружеството държи в кухненското помещение, на плот до мивката и под нея общо 3 кг. тютюн за наргиле, без данъчен документ по ЗАДС или фактура, или митническа декларация, или придружителен административен документ/електронен административен документ или документ на хартиен носител, когато компютърната система не работи, или друг документ, удостоверяващ плащането, начисляването или обезпечаването на акциза. След вземане на 2 бр. проби и извършен лабораторен анализ е било констатирано, че тревистата маса, представлява тютюн за наргиле, съдържащ освен тютюн и други вещества-глицерол, захари и аромати. Анализираният проба се включвала в понятието „тютюн за пушене“ по чл.12 ал.2 от ЗАДС и се определяла като акцизна стока, подлежаща на облагане с акциз. Дължимият акциз за стоката, предмет на нарушението бил в размер на 456.00 лева. При така изложената фактическа обстановка и в присъствието на двама свидетели е бил съставен АУАН № 182/02.02.2019г., а въз основа на него и

процесното НП № 467/2019 от 28.03.2019г.

Касационната инстанция приема, че съдебният акт е неправилен, защото при неговото постановяване е допуснато нарушение на процесуалния закон – касационно отменително основание по чл. 348, ал. 1, т.2 във вр. ал.3 т.2 от НПК. Съображенията за това са следните:

С обжалваното решение от 19.12.2019г., СРС, НО, 104-ти състав е потвърдил атакуваното НП № 467/2019 от 28.03.2019г., като е приел общо и бланкетно, че фактическата обстановка се установява и потвърждава от събраните писмени и гласни доказателства. Не е направен изобщо анализ и не е обсъдено нито едно конкретно възражение на касатора, релевирано в жалбата с вх. № 32-117731/18.04.2019г. и поддържано и доразвито в съдебно заседание на 04.12.2019г. Не са изложени съображения относно законосъобразността на развилото се и протекло административно-наказателно производство, свързани с ангажирането на отговорността на касатора за процесното нарушение. В тази насока не е обсъдено писменото доказателство- договор от 05.06.2018г., сключен между [фирма] и [фирма] и възникналото между двете дружества правоотношение свързано с предоставянето на територията на търговския обект на услугата „отдаването под наем на наргиле за консумация със собствен персонал и инвентар“ на клиентите на заведението „Х. Парк“, находящо се в [населено място], [улица]. Съгласно клаузите на договора, касаторът се е задължил да предостави на [фирма] обособено работно място, което съответства на нуждите за извършване на посочената услуга, както и място за меню на масите. Не е изяснено безусловно от фактическа страна, в чие държание е била процесната акцизна стока на 02.11.2018г. Идентични възражения относно недоказаност на авторството на деянието се поддържат и в касационната жалба вх. № 1004740/27.01.2020г. Не са преценени и показанията на свидетеля С. А. Г., нито в посока тяхното отхвърляне поради недостоверност, нито в посока кредитирането им, като непротиворечиви на останалия събран доказателствен материал.

Атакуваното съдебно решение е постановено при отсъствие на проверка на доказателствата и в този смисъл-липса на мотиви по основните направени от касатора оплаквания. Изводите на съда не са конкретни, а бланкетни и приложими към всяко едно потвърдително решение за повдигнато административно-наказателно обвинение по чл.126 ал.1 от ЗАДС. Производството пред СРС е въззивно по своя характер и се провежда по процесуалните правила, регламентирани от НПК. Съобразно чл.339 ал.2 от НПК, въззивната инстанция посочва основанията, поради които не приема доводите, изложени в подкрепа на жалбата. Поради това се налага извода, че СРС не е развил мотиви в резултат на самостоятелна преценка на всички доказателствата по делото и на доводите на страните за конкретното нарушение. Липсата на формирани фактически и правни изводи по наведените от жалбоподателя доводи опорочава съдебното решение и е основание за неговата отмяна. Жалбата с вх. № 32-117731/18.04.2019г. е подробна, в нея се съдържат твърдения за нарушение на процесуалния и материалния закон, но съдът не е взел отношение по нито едно от тях, а е възприел изцяло изложеното в наказателното постановление. Действително съдът може да приеме фактическите обстоятелства и доводи на едната страна, но следва да посочи аргументите за това и да обясни своите съображения, относно основателност или неоснователност на възраженията на другата страна - в случая на [фирма]. Липсата на произнасяне по чл.339 ал.2 от НПК съобразно константната съдебна

практика е равнозначно на липса на мотиви и винаги съставлява съществено нарушение на процесуалните правила- основание за отмяна на опорочения съдебен акт.

От друга страна в касационното производство не се решава материалноправния спор между страните, а същото има за предмет преценката относно правилността, респ. допустимостта и действителността на въззивното решение. Касационният съд изследва съответствието на решението с материалния закон, въз основа на фактите, установени от първата инстанция. Дейността му се свежда единствено до проверка, дали фактите са подведени правилно под хипотезата на правната норма и дали правилно са приложени предвидените в нея правни последици. При това положение произнасянето за първи път от настоящата инстанция по наведените във въззивната и касационна жалба твърдения и възражения е недопустимо, защото би довело до лишаване на страните от една инстанция при разглеждане на възникналия между тях спор.

Ето защо, обжалваното решение от 19.12.2019г. следва да бъде отменено и делото върнато за ново разглеждане от друг състав на районния съд, който да направи анализ на събраните доказателства и даде обоснован и мотивиран отговор на въпроса за законосъобразността на издаденото НП № 467/2019 от 28.03.2019г. и съставомерността на вмененото на [фирма] нарушение. Съобразно приетите за установени обстоятелства съдът, следва да квалифицира фактите и да направи съответните правни изводи, които да изложи в мотивите на решението. СРС трябва да се произнесе по направените доводи и възражения на страните, както и да обсъди събраните по делото доказателства и да обоснове приемането или изключването им при постановяване на правния резултат.

По тези доводи и аргументи, касационната инстанция заключава, че съдебното решение от 19.12.2019г. на СРС, НО, 104-ти състав е неправилно на основание чл.348 ал.1 т.2 във вр. ал.3 т.2 от НПК и при условията и по реда на чл.221 ал.2 АПК следва да бъде отменено, а делото върнато за повторно разглеждане от друг съдебен състав. Не се констатираха служебно основанията за касиране на съдебния акт по см. на чл.218 ал.2 АПК във вр.чл.209 т.1 и т.2 АПК.

По искането за присъждане на направените от касатора разноски, следва да се произнесе при условията на чл.226 ал.3 от АПК първоинстанционният съд при новото разглеждане на спора по делото.

По изложените съображения, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, III Касационен състав на основание чл.221 ал.2 и чл.222 ал.2 т.1 от АПК във вр.чл.63 ал.1, изр.2 ЗАНН

Р Е Ш Е Н И Е :

ОТМЕНЯ решение от 19.12.2019г., постановено по нахд № 8581/2019г. на СРС, НО, 104-ти състав, като:

ВРЪЩА делото за ново разглеждане от друг съдебен състав на СРС, НО.

РЕШЕНИЕТО е окончателно на основание чл.223 АПК и не подлежи на обжалване и

протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.